

Nr. F.99.0065.N

BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Financiën, wiens kabinet gevestigd is te 1000 Brussel, Wetstraat 12, voor wie optreedt de directeur der directe belastingen te Brugge, wiens kantoor gevestigd is te 8000 Brugge, G. Vinckedujardinstraat 4,
eiser tot cassatie van een arrest, op 21 januari 1999 gewezen door het Hof van Beroep te Gent,

tegen

V. A. ,

verweerder in cassatie,

vertegenwoordigd door mr. Paul Delafontaine, advocaat bij de balie te Kortrijk, kantoor houdende te 8000 Kortrijk, Sint-Elooisdreef 22, alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan.

HET HOF,

Gehoord het verslag van raadsheer Londers en op de conclusie van advocaat-generaal met opdracht Thijs ;

Gelet op het bestreden arrest, op 21 januari 1999 gewezen door het Hof van Beroep te Gent ;

Over het middel, gesteld als volgt :

schending van de artikelen 6, 11, 13 en 247, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964), zoals van toepassing voor aanslagjaar 1982,

doordat het bestreden arrest, na te hebben vastgesteld dat voor aanslagjaar 1982 de belasting werd gevestigd op grond van een indiciaire afrekening overeenkomstig artikel 247 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) waaruit een vermogenstekort bleek van 1.445.491 BEF en na te hebben aangenomen dat verrichtingen van aankoop en verkoop van kasbons werden gedaan door de (verweerder), zodat hij daarvan ook de intresten heeft genoten en na te hebben gesteld dat blijkens de overgelegde stukken de genoten intresten de som van 466.710 BEF bedragen, beslist dat het indiciair tekort moet verminderd worden met 1.429.967 BEF, zijnde 963.257 BEF aan geldafnamen van spaarboekjes (hier niet meer in het geding) en het genoemde bedrag van 466.710 BEF aan genoten intresten en de herberekening beveelt van de bestreden aanslag rekening houdend met die vermindering,

terwijl, wanneer de administratie overeenkomstig artikel 247 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) de belastbare grondslag heeft geraamd volgens tekenen en indiciën

waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, de belastingplichtige aan de hand van positieve en controleerbare gegevens het tegenbewijs dient te leveren dat die hogere graad van gegoedheid voorkomt uit andere dan in de inkomstenbelastingen belastbare inkomsten of uit inkomsten van vóór het belastbaar tijdperk,

zodat, nu intresten op kasbons krachtens de artikelen 6, 11 en 13 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964), behoren tot de inkomsten en opbrengsten van roerende goederen en kapitalen en dus tot de inkomsten die in de inkomstenbelastingen belastbaar zijn, het arrest, door het indiciair tekort te verminderen met de genoten intresten op de kasbons en de herberekening te bevelen van de bestreden aanslag rekening houdend met die vermindering, de in het middel vermelde wetsartikelen heeft geschonden :

Over de door verweerder opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid : het middel vergt een onderzoek van feiten, waarvoor het Hof niet bevoegd is :

Overwegende dat het arrest aanneemt dat "de verrichtingen van aankoop en verkoop van de kasbons werden gedaan door (verweerder) zodat hij daarvan de intresten heeft genoten ; dat blijkens de overgelegde stukken de genoten intresten de som van 466.710 BEF bedragen" ;

Dat het onderzoek van het middel dat aanvoert dat het hof van beroep, overeenkomstig artikel 247 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964), deze inkomsten niet in aanmerking vermocht te nemen als tegenbewijs van de indiciaire vaststelling van de belastbare grondslag, geen onderzoek van feiten vergt ;

Dat de grond van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen ;

Wat het middel zelf betreft :

Overwegende dat het te dezen toepasselijke artikel 247 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964) bepaalt dat, behoudens tegenbewijs, de raming van de belastbare grondslag, zowel voor rechtspersonen als voor natuurlijke personen, mag worden gedaan volgens tekenen of indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten ;

Dat derhalve, wanneer de administratie, na te hebben geoordeeld dat het bedrag van de aangegeven inkomsten niet met de werkelijkheid overeenstemt, de belastbare grondslag heeft vastgesteld volgens zodanige tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, het tegenbewijs rust op de belastingplichtige ;

Dat de belastingplichtige aan de hand van positieve en controleerbare gegevens moet aantonen dat die hogere graad van gegoedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke belast-

baar waren in de inkomstenbelastingen of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare periode zijn verkregen ;

Dat met het begrip andere inkomsten dan die welke belastbaar waren in de inkomstenbelastingen, niet wordt bedoeld inkomsten die niet werden aangegeven hoewel ze het hadden moeten zijn ;

Overwegende dat, krachtens de artikelen 6, 11 en 13 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1964), zoals deze van toepassing waren voor het aanslagjaar 1982, de rente op kasbons, inkomsten en opbrengsten van roerende goederen zijn die belastbare inkomsten vormen en toen bij het globaal belastbaar inkomen moesten worden gevoegd ;

Overwegende dat het arrest oordeelt dat het indiciair tekort moet worden verminderd met, onder meer, een bedrag van 466.710 BEF dat de interest vertegenwoordigt die eiser heeft genoten ingevolge verrichtingen van aankoop en verkoop van kasbons ;

Dat het arrest aldus de in het middel aangewezen wetsbepalingen schendt ;

Dat het middel gegrond is ;

OM DIE REDENEN,

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het voor het aanslagjaar 1982 beslist dat het indiciair tekort moet

verminderd worden met een bedrag van 466.710 BEF, dat de bestreden aanslag dienvolgens moet herberekend worden en dat de teruggave wordt bevolen van eventueel reeds teveel geïnde sommen, te vermeerderen met de moratoriuminterest, behoudens op de belastingverhoging, alsmede in zoverre het uitspraak doet over de kosten ;

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest ;

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over ;

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het Hof van Beroep te Brussel.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, eerste kamer, te Brussel, door voorzitter Verougstraete, afdelingsvoorzitter Boes, de raadsheren Londers, Mathieu, Stassijns, en uitgesproken in openbare terechtzitting van zestien februari tweeduizend en een door voorzitter Verougstraete, in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht Thijs, met bijstand van griffier Van Geem.